

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

DIRECTOR SUFLETESC:
Dr. ION I. MOȚA
DIRECTOR VREMELNIC:
Prot. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii
pentru foaie se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA” (Moța)
BUCUREȘTI I., Calea Victoriei 63

Orice scrisori pentru Redacție
să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara.

„Libertatea” este:
Proprietatea familiei moștenitoare
alui ION I. MOȚA
ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
60 lei pe 1/2 an și 30 lei pe 1/4 an.

Prețul
acestui număr:
5 lei

Florile — dalbe...

Deschizându-ne ușa în sara de Crăciun și lăsând ca, de-odată cu ei, să năvălească în casă frigul și aerul curat de-afară, veselii colindători cu „Florile dalbe”... fac să se reverse și în sufletele noastre un val de aer proaspăt, curat, plăcut, care ne înviează credința, ca o mângăere de sus. Trăcând pe la noi „Florile-dalbe”, ele par că ne-au umplut casa de miros dulce de albe flori și sufletul de mulțumire și nădejde de mai bine în anul care vine.

De ani de zile, colinda în casa noastră a Legionarilor, — a fost tot tristă, starea noastră sufletească fiind apăsată de neluarea în samă a credinței și a faptei noastre legionare.

De data aceasta Florile-dalbe ne găesc ca pe împăratul din poveste, căruia un ochiu îi plânge, celalalt îi râde... Un ochiu al nostru plânge, căci privind în jur de noi, vedem casa noastră orfană de trei neprețuiți frați și camarazi ai noștri, doi, căzuți cu fața spre Cer, în Spania, al treilea, chiar magul călăuzitor al lor și al nostru, plecat și el pe drumul acelora, în cer...

Dar în vreme ce acest ochiu își picură neîncrețit, și va picura acum și pururea, lacrima sa asupra frunților lor, — ochiul celalalt, râde mulțumit văzând cum coboară din cer, sprijiniți pe aripi de îngeri, Izbânda Legiunii și își rotește zborul peste tot pământul românesc.

La nașterea lui Isus, roiu de îngeri s'au coborât din cer cântând naștere nouă lumii...

Așa simțim noi că se pogoară azi peste Țara noastră dragă, roiu de îngeri, vestindu-i, prin cântarea lor, naștere nouă... E nașterea nouă a sufletului românesc, învălit în mântuitoarea credință creștină... Și pe măsură ce această renaștere se desfășoară, mai luminată și spre Dumnezeu înălțată este spre cer fața și inima neamului, și mai plină de dor de viață lui Dumnezeu închinată. Și pe unde trece valul renașterii, pe care și noi, cu toate puterile noastre îl slujim, — rod bogat pe urma lui răsare.

„Florile dalbe” ne vin de data asta, mai dalbe ca altădată. Pentru ce Domnului mulțumind, cetitorilor noștri urare creștinească trimitem, ca:

*Nașterea lui Hrisos,
Să le fie de folos.*

ȘCOLI DE INFRĂȚIRE

sunt numite *Restaurantele legionare*

Gazeta populară „Lumea și Țara” dela Cluj, vorbind despre Restaurantele legionare înființate de conducerea partidului „Totul pentru Țară”, — le numește „Școală de înfrățire românească”. Iacă ce scrie despre ele:

„Di Corneliu Z. Codreanu, Căpitanul legionarilor, a avut inspirația de a înlemela la sedlul legionarilor din București un restaurant.

Un restaurant oarecare nu e lucru mare, căci sunt cu mii. Restaurantul legionar însă este o înălțare de mare preț pentru următoarele cuvinte:

1. Fiindcă în acest restaurant se întâlnesc românii de toate gradele, începând dela smeritul lucrător stăhior și până la profesorul universitar. Cel ce se întâlnește astfel, au prilejul de a se cunoaște

cât mai bine și în același vreme de a se iubi.

2. Fiindcă prin înființarea acestui restaurant li se dă prilejul tuturor românilor sărbătorii de sfidovime, de a se putea întâlni într'un local românesc cinstit, unde nu se înșală și unde prejuriile sunt cât se poate de scăzute.

Restaurantul legionar este un fel de școală de înfrățire pentru toți românii și în aceeași vreme o școală în care se învață buna cuvântă și buna purtare legionară.

Și la Siliștră! Legionarii au pășit și în Dobrogea. Tocmai la Siliștră s'a stinsit la 12 Dec. un MARE MAGAZIN LEGIONAR. 300 de călăreși au primit pe Căpitan și însoțitorii săi. Slujba de sfînjire. Vorbiri înțelepte. Bucurie mare la Români. Raport în numărul viitor.

SE DESCHID GURILE...

LEGIONARI, — ALTE SEMNE BUNE

De ani de zile »marii« bărbați politici ai partidelor, nici nu voiau să audă de »Garda de Fer«, mai apoi de partidul »Totul pentru Țară«. Când li-se pomenea de el, strâmbau din nas, și trimiteau numai jandarmii și poliția să stee de vorbă cu oamenii aceia. Credeau că omoară mișcarea, prin »înalta« lor tăcere.

Dar fiindcă Dumnezeu a spus că: »Pogorâ-voiu de pe scaune pe cei înalți și ridică-voiu pe cei zmeriți«, iacă vedem sub ochii noștri petrecându-se acest lucru, cu »Cenușotca« de până ieri, »Legiunea«.

Cu 2 săptămâni înainte de alegeri, s'a început, și de atunci de nimic nu se vorbește așa de mult în toată țara, ca de Legiune, de Căpitan, de Garda de Fer!.. Unii fac spume la gură vorbind de acest partid nou și de Căpitanul lui, d. Corneliu Codreanu. Aceștia-s cei cari îl pizmuesc, mai pe față sau mai pe ascuns, și nu știu cum ar face lumea să nu fie așa de tare cu ochii asupra acestui partid și să nu-i mai pândească așa de mult vorbele și hotărârile. Alții, văzând că nu mai au încotro, că trebuie să țină samă de puternica mișcare, își arată părerile asupra ei, dar tot după vechiul tipic, plini de trufie și luând Legiunea foarte de sus. Or fi luând-o ei »de sus«, dar iată se văd siliți a vorbi de ea! Intre aceștia e Președintele (luat foarte puțin în serios) al Partidului liberal d. Dinu Brătianu, un »bărbat« care a fost ținut de înșiși frații săi, cei adevărați bărbați de stat, Ionel Brătianu și Vintilă, ținut ca închis într'o Bancă și în Consiliile unor întreprinderi bănoase. Căci au băgat aceia de samă, că fratele mai mic, e de fapt prea mic pentru politică. Murind însă aceia prea de vreme și pe neașteptate, nepregătitul lor frate mic, s'a cerut, și partidul, din amintire pentru cei doi, l'a primit să le fie »Președinte«, dar mai mult un președinte »de onoare« decât de fapt.

În vremea din urmă, d. Dinu Președintele, a dat repeșite probe despre aceea, că nu prea știe ședeia în scaunul acela de însemnat trecut, căci de câte ori s'a ridicat din el să grăiască lumii, a călcat rău. Nainte cu vre-o lună a rostit o vorbire »politică« în numele partidului, și ne-a fost jale de marele partid liberal de pe vremuri, cum îl scufundă președintele său de azi, vorbind aproape ca Madgearu, ca Dr. Lupu și ca toți rălăcișii noștri politici.

A luat în brațe pe Jidani, ca ori-ce lunian, și s'a dat la plecaciuni față de toți streinii, de și se făcea rău.

Iar zilele trecute, s'a simțit îndemnat a grăi despre partidul »Totul pentru Țară« și de conducătorul lui, d. Corneliu Codreanu. Dar într'un chip așa de nesperios, încât nici nu face să-i cercetezi mai amănunțit spusele și să le combați. Di Corneliu Codreanu, i-a răspuns prin zece cuvinte: »Partidul d-voastră s'a purtat necoresct și barbar cu tot rândul nostru de cameni (generația noastră). Astăzi, când ne îmbiați un temei de stat de vorbă, noi — nu mai putem vorbi... — Iar ziarul »Buna-Vestire«, îl ia pe d. Brătianu în primire foarte bine și drept.

Tot mai încrunțat se repede la d. Codreanu, d. Istrate Micescu, — despre a cărui dreptate și bună credință, scriem la alt loc. Și încă câțiva năcăjiți că

n'au fost poftiți și puși în fruntea mesei legionare, acum când aceea e mare și se tot întinde, și trezește lăcomii, — mai azvârl cu câte-o piatră în Codreanu. Ba vedem că însuși guvernul, întreg!, e în pînă și mare războiu cu d. Titulescu, fostul »mare« ministru și diplomat, — tot pentru Legiune. Se descopăr unii pe alții, că: tu, ba tu, ești vinovat din volnicia din 1933 când a fost desființată »Garda de fier«. Azi văd și ei ce pas politic greșit și respingător prin volnicia lui, a fost acea lovitură brutală dată din spate unei grupări de suflete bune și drepte românești, — și fiecare ar vrea să descarcă dela sine ponosul acestui fapt.

De aceea e curat război între d. Titulescu și grupul de Miniștri, foști colegi ai lui în acele zile.

Scurt și bine: Legiunea nu mai e Cenușotca neluată în samă de mai înainte!

Azi — s'au deschis gurile cele ce erau înclătate sau erau batjocoritoare față de ea! Stau cu Legiunea de vorba, ca cu un partid peste care nu se mai poate trece!

Și acest fapt varsă o lumină plină asupra viitorului Legiunii. Azi unii din »înălții« de ieri, mai vorbesc de sus cu ea.

Ca mâne acești închipuiți a fi ei »superiori«, — vor fi nevoiți să constate, că Legiunea s'a urcat mai presus de ei și de partidele lor, — și vor fi siliți a vorbi așa, cum se va potrivi vremii: ca — delamai mic la mai mare, delamai slab la mai tare!..

MOȚA și MARIN

Ca altădată Banul Mărăcine, S'au dus departe 'n depărtat Apus, Să sprijine credința în Iisus Lovită de turbatele jivine.

Dar nu s'au mai întors precum s'au dus! Ci, cu bravură și mărire divine: Ei s'au jertfit — ca și Iisus pe sine — Să-și țină țara 'ntreagă fruntea sus.

Ei s'au urcat cu mult mai sus de soare Și ne trimt lumini biruitoare, Ce neamu 'ntreg din moarte înviază.

Din înălțimele amețitoare Ei, ca arhanghelul din cer, veghează La Căpitan și armia-i vitează.

Gheorghe Vraclu

Șeful clubului Tudor Vladimirescu, Râștea-Bacău

Adunările legionare din naintea alegerilor

În aceste 3 săptămâni înainte de alegeri, las de n'a răsunit țara de aergări de mașini și de vorbiri strigate din toate plămânile de către trimișii partidelor politice, — pentru ca să „lumineze” poporul spre a-și alege deputați cât mai aducați de noroc pentru el.

Își aleasă precum vedeți... Parcă puteau fi și mai buni.

Adunările populare erau mai mult strânsuri de oameni duși de gândul: hai să vedem „aștia” ce mai spun, ce mai făgăduiesc și mai ales ce mai „dau”... Că mulți făgăduiau un car de noroc, și ca arună dădeau un ciocan de țuică.

Adunările cele aievea frumoase, erau ale Legiunii. Aci era rânduală de mirat de frumoasă. Legionarii păreau peste tot locul o armată ce-și cunoaște câprarii, sergenții și căpitanii, și îi urmează, nu de frică, ci din îndemnul inimii, ascultându-i până într'un fir de păr.

ADUNAREA DELA SUCEAVA

Printre celelalte multe adunări legionare din țară, s'a ținut la 9 Dec. una la SUCEAVA (Bucovina). Se pregătiseră legionarii să curgă de pe toate văile în companii și batalioane, să facă la Suceava o adunare ca ne-afară Stăpânirea locală, meșteră punătoare de piedeci, a pus pe acea zi împărțirea cârșilor de alegători în toate comunele ținutului, până departe. Și așa lumea, care dorea să meargă la Suceava, a fost în mare parte împledecată. Totuși adunarea a fost destul de bine cercetată. Peste 1500 de legionari stăteau senini în fața tribunei, în coloane puse lâng'olaltă, iar în jur de ei, încă pe atâția simpatizanți și popor dornic de a auzi un cuvânt bun.

Când Părintele, Prof. I. Moța, însoțit de Prof. I. Codreanu și de comandanții legionari locali, a ajuns la intrarea câmpului de sport pe care s'a ținut adunarea, — a fost întâmpinat de un frumos țăran bătrân, în brațe cu un colac cât o roțiță de p'ug și un bulgăr de sare, îmblindu-l prin asta „pâne și sare” ca unul oaspe cu drag așteptat și bine venit. Părintele mulțumind a spus: Să împlinescă Dumnezeu toate gândurile și dorințele voastre bune și curate, pe care le-ți împletit în împletiturile acestui colac de grâu curat..

Adunarea a decurs apoi în aceeași ordine legionară: Rugăciune, jurământ, apoi Comandanții județean a salutat pe Păr. Moța și l-a dat cu-

vântul. Păr. Moța și-a arătat credința sa despre poporul românesc al acestui ținut cu mare nume și mare trecut, și despre mărđrii lui Legionari. Il socotea printre cei dintâi în Țară, cari n'au revole de „cârje”, adică de aceea, ca să vie cineva să-i sprîline de subsuori pentru a merge spre țințitor. A venit numai pentru a și îmbogăși idealismul din comora de idealism a poporului de aici. Cum Suceveni au fost printre cei dintâi cari au sărit la lupta „de dreptă” când aceasta a răsărit pe pământul Țării, — îi asigură că pe drumul cel bun se găsesc și la izbândă, la frumoasă biruință, vor ajunge.

A mai vorbit, plin de inimă și plin de plasă, apoi cântări legionare întrecute. Pe larg a grăit dl. Prof. Ion Z. Codreanu, pilduind luminător și spulberând multe neadevăruri pe cari le aruncă în calea dreptei judecări, așezând partidelor politice.

Încă o cântare frumoasă, — și Păr. Moța a încheiat Adunarea, arătând legionarilor, că au cuvinte a fi mândri de izbândă câte au afins prin frudlor. Azi ei pot spune că conduc țara! Căci o țară nu se conduce numai prin oamenii așezaji în felurile scaune de regătoresți, de sus până jos, ci prin duhul de care se însuflește lucrarea acelor de regători. Și azi băgăm cu plăcere de samă, că aproape toate partidele politice și însuși guvernul, se întrec între ele, a lua puncte din programul luminat al Legiunii și a cerca să meargă pe căile lui... Ceea ce înseamnă că, dacă și partide și guvern se întorc spre drumurile de lumină ale Legiunii, — Legiunea le îndreaptă și conduce și al lor gând! Ea cârmuește, deocamdată cu sufletul ei mare și atârșător, — iar ca mare, va conduce și de fapt! — Cere de la Dumnezeu binecuvântarea sa asupra Legiunii și a celor ce o urmează cu credință și închide adunarea, între cântări însuflețite de biruință!

— La fel au fost adunări sporitoare de credință legionară, la Cluj, prin Zarand (jud. Hunedoarel), prin Bihor, prin Bănaț, pe la Făgăraș, Brașov, Moldova, Basarabia, — în toată țara.

Și aceste adunări cu ordinea lor pilduitoare, au sporit mult prețuirea Legiunii în mii și mii de inimi cari n'o cunoșteau, iar acum o iubesc!

Pentru noi legionarii, pregătirea acestor alegeri, a fost o ȘCOALĂ. Am învățat a cunoaște și mai bine pe oamenii partidelor, cu moravurile lor... Mulți au jucat adevărate halarpuri, deși era milă de ei. Suntem fericiți a spune că legionarii au fost și în aceste alegeri: serioși, cinstiti, în grai și în purtări.

TOAMNĂ

Nu mai sunt flori pe câmpie,
Și nici draga ciocărlie
Nu mai e la noi în țară,
Că-i urât și ploauă-afară..

Vrăbii zgribură de frig. —
Prin câmpia vestejită
Lâng'un fir de pipirig
Greerul cântă: „crii, crii”,
Primăvară când mai vii?..

M. H. Aș.

Domnul Titulescu dă la iveală lucruri neștiute

Dar i-a venit îndată și răspunsul dela cei descoperiți. — Se bat în capete „câpeteniile” politice. — Titulescu de-o parte, liberalii de alta.

La noi toată lumea așa știa, — căci așa răspândiseră vestea înșiși liberalii cari erau la guvern și ca atari se credea că știu ce vorbesc, — că d. Titulescu, fost Ministru de Externe în 1933, a fost acela, care a chiar silit pe Duca să dea cunoscuta lovitură „Gărzii de Fier”, desființându-o și prigonind peste ani înainte pe cei ce fuseseră în acele zile membri ai „Gărzii de fier”. Ni-se spunea chiar, că Duca s'ar fi codit a o face, — dar Titulescu nu i-a dat răgaz, căci dsa, având să meargă în Franța, trebuia să și ducă cu sine hotărârea guvernului, că a desființat „Garda de Fier”, — ca să se liniștească poruncitorii dela Paris în politica noastră...

Și știind grozăviile ce s'au iăcut atunci cu „gardisti”, că au fost arestați în 2 rânduri zeci de mii de oameni nevinovați, și li-s'au făcut pagube și neplăceri revoltătoare, încât unii din ei, neputându-și stăpâni clocotul de răsvrătire, s'au dat la fapte dureroase și de nimenea dorite, — negreșit că Legionarii de azi, printre cari sunt mulți gardiști, n'au uitat pe schingiuitorii lor de atunci, și e firesc să nu vree nici să mai audă de numele lor! Și de-aceea acum, când d. Titulescu se întoarce în Țară, legionarii îl vestiră: Nu te-am uitat! Ne vei întâlni în fața tal Vom cerca să-ți plătim, macar pe cât vom putea, loviturile haîne ce ne-ai dat, de le simțim și azi! — Era firesc să vorbească așa, căci Legionarii nu-s trestie ce se peacă la orice suflare de vânt, și țin minte și pe binefăcătorii, dar și pe vrășmașii lor!

D. Titulescu, aflând că numărul foștilor „gardisti” a sporit grozav pe toate văile și dealurile și pe tot cuprinsul țării, și mai ales băgând de seamă că și tinerimea Universitară, e aproape toată legionară sau „gardistă” (cum i-se

zicea pe atunci), — și-a dat sama, că are în fața sa un val de inimi și de suflete hotărâte, peste cari nu e bine să treci ușor.

De aceea cel dintâi lucru ce-l făcu după întoarcere, fu: să dea o mare înștiințare către Țară, dar mai ales către tinerimea cea atât de număroasă și la sate, arătându-i adevărul asupra desființării „Gărzii de Fier”. O spune pe față: Nu pot lăsa asupra mea toată ura ce mă întâmpină și mă apasă, pentru desființarea „Gărzii de Fier”. Dsa, printr'un articol mare tipărit în „Universul” de luni 13 Dec. strigă peste toată țara:

— *Nu-s eu inovatul! LIBERALII* au primit puterea luându-și ca cel dintâi legământ: desființarea, chiar zdrobirea cu ori ce preț și cu ori ce mijloace, a „Gărzii de Fier”!

Spune că-i drept că Duca l'a rugat și pe dsa, să propună la locul mai înalt, această desființare, dar a răspuns că: dsa are lucru cu politica din afară și nu se mestecă în cea din lăuntru. Dar, de-o fi întrebat, va răspunde așa cum îi va cere întâiul ministru, Duca... Și dă să înțelegem, că a și fost întrebat, și așa și-a arătat părerea, cum i-o ceruse Duca. Doar că gândul și hotărârea nu a pornit dela dânsul. Așa o dovedește arătând ce scria „Viitorul”, foaia guvernului liberal, cu luni de zile înainte, că Garda trebuie sfărâmată, ca „primejdioasă”... Cum am plecat însă din țară, spune d. Titulescu, — toată vina și toată ura pentru desființarea „Gărzii”, a fost aruncată (de liberali) cu amândouă mâinile în cărca mea...

Hai să-l credem pe dl. Titulescu, dar înțelegem ceva mai mult decât o fi dorind dsa prin tragerea țolului de pe politica și puterea liberalilor.

Reese din descoperirile dsa'e (până la desmînțire),

că liberalii au hotărât lovitura prin care o credeau că-i vor da moare „Gărzii”, (pentru ca prin asta să se pună bine colo pe la Paris, ca să fie ajutați a ajunge la putere). E destul de urit că numai prin astfel de „măsură” zdrobitoare de frați, se poate uneori (cum a fost atunci) ajunge la stăpânire în Țară la noi.

Cetitorul care nu gândește mai adânc, rămâne, după citirea articolului dlui Titulescu, cu părerea, că dsa ar fi azi spălat în fața tineretului și a Legiunii. — Dar noi nu-! vedem nici după această spovedanie, așa frumos, cum dsa se crede. Adevărul e, că: era Ministru cu mare greutate în guvernul care a dat cu pumnul în cap Gărzii de Fier, și acolo era și pumnul d-sale, — căci și dsa a iscălit hotărârea și a plecat cu ea în buzunar de-a arătat'o atot-hotărâtorilor de la Paris.

Că liberalii i-au pus d-sale în cărcă toată vina, — așa se pare că au făcut'o pe nedrept, și faptul zguduie foarte mult încrederea ce lumea poate s'o pună pe cuvântul liberalilor.

Din scrisoarea dlui Titulescu liberalii ies urâți, — dar ni-l dsa nu iese spălat.

MAI NOU!

A doua zi dl. Grigore Duca (fratele răposatului I. G. Duca) a tipărit o scrisoare prin ziare, arătând că spusele dlui Titulescu nu-s adevărate! Guvernul de atunci (în cap cu I. G. Duca) după multe chibzuri a hotărât să nu desființeze Garda! Dar Titulescu, dela care a pornit gândul desființării, a amenințat cu demisia (plecarea din guvern), de nu se desființază Garda!

Așadar tot e așa cum știam noi!

Istrate, Istrate, --- pe ce drum ai apucat!

Lucrul s'a limpezit. De Istrate Micescu, de care am vorbit cu multă cruțare și atunci când dânsul vorbea necruțător și vădit pătimaș despre Legiunea noastră și al ei Căpitan, — a luat-o razna... Și-a pierdut orice cumpănă.

La o adunare politică din sala „Arta” ținută în 12 Dec. vorbind lumii, a atacat cât a putut Legiunea și pe credincioșii ei, spunând și el, decanul Baroului Avocaților Români din București, că legionarii-voluntari cari s'au dus și au luptat în Spania, — nu mai sunt Români! Și au pierdut dreptul la cetățenia ro-

mână prin aceea că s'au dus acolo, luptând și unii murind, în lupta pentru Creștinism și Latinitate!

Așadar dnii Clime, Totu, Cantacuzino, pâr. Dumitrescu, Bănică Dobre, — nu mai sunt Români, nu mai sunt ai noștri! Strașnicul Decan mare naționalist, îi scoate dintre Români, chiar răposății Moța și Marin sunt numai niște „străini”, îngroași acolo de-oparte la marginea Bucureștilor...

Acum să vedeți, bunii cetitori, de unde această ură:

Acest domn avocat mult lăudat, ar fi do it să ajungă un »Mareșal« în mișcarea națională de dreapta. Și aștepta să fie chemat, pofit și instalat cu oară în tronul răvnit.

Cineva, înainte cu vre-o 4 săptămâni, a scris într-o foaie, că dl Istrate Micescu s'a înscris în partidul național-creștin al dlor Goga-Cuza. A doua zi dl Micescu a desmințit. Spunea: Eu prețuesc toate grupările de dreapta și nu mă pot perde într'una.

Și a mai stat așa, nehotărât, așteptând ceva...

Ce aștepta? A spus'o d-sa însuși dl: avocat I. Gionar Tr. Cotigă:

„Am așteptat să mă invite Corneliu și pe mine să candidiez pe listele Legiunii”.

Și cum Căpitanul nu s'a gândit la acest lucru, — iață-l ieșind împotriva Legiunii și a Căpitanului, așa cum îl arătarăm în numărul trecut.

Iar acum dă cu pietri și în ce are Legiunea mai scump: în bravii ei luptători din Spania, — pe cari nu-i mai recunoaște de Români!

Vezi, Căpitane, ce ne făcuși? De ce l'ai pofit la masa Legiunii, punându-l în capul mesei, — că rămâneai bărbat însemanat și tu, și stele pe ce legionarii voluntari foști în Spania. Cum ne vedea de frumoși pe toți d. Decan Istrate Micescu, și ce urăți ne vede azi...

Ne e nouă greu și rușine a mai tâlcui această purtare a unui cărturar român, așa sus pas, și care poate să se coboare atât de jos.

Istrate, Istrate, cum te prefaci Herostrat!

Istețimi electorale

Istețimi cari dau pe față alte însușiri la cei »isteți“, decât pe cari le-ar dori ei!

În luptele noastre pentru alegerile de deputați și senatori, partidele politice se folosesc unele față de altele de mijloace de »luptă«, cari nu prea l fac obrazul frumos. Fiecare partid se în trece cu celalalt în a se »păcăli« prin fel și fel de vești și povești date despre celalalt, prin cari »potrivnicul« să fie scos din inima alegătorilor și aceea inimă să vie spre el. Spun unii despre alții câte'n lună și'n soare, lucruri în cari nici grăitorii nu cred.

Sunt, firește, și oameni serioși, cari vorbesc adevăruri cercetate de ei și dovedite de viață, în socoteala partidului potrivit. Aceștia sunt oamenii cari se prețuesc pe sine înșiși și în la sfințenia cuvântului lor, pe care să-l poată susține ca adevărat și după alegeri. Dar marea mulțime de alegători nu prea e în stare a alege adevăruri e spuse de acești oameni de omenie, de scoriturile încornorate ale gurilor goale, ale păcălicilor.

Guvernul — tot mai tare

Dar mai tare ca toți în »păcăleli«, e guvernul. El nu incurcă partidele potrivnice numai prin »apostolii« săi cari merg mai mulți decât ai tuturor partidelor prin sate, (fiindcă »le dă mâna« a chelui mai avan de at celelalte partide), dar le pune ace-

lora și pedeci la cari aceia nici nu s au gândit și pe cari singur el, guvernul, fiind la putere, le poate pune în bătăie.

Vom arăta aci câteva, pe cari le văzurăm în aceste alegeri:

Păcăleala Nr. 1

A început'o cu slatorirea listelor de alegeri. În fiecare an listele celor cu drept de alegători, se întregesc în Decembrie, scriindu se în ele și rândul nou de tineri cari au împlinit în cursul anului vârsta de 21 de ani. Aceștia trebuie luați și ei în lista anului viitor. Dar cu o cale, cercetând lista, vor fi șterși aceia, cari peste an au murit sau s'au mutat din comună, sau cărora nu li-se mai știe adresa. Măsura asta guvernul zilei a folosit'o foarte »b'ne« pentru sine. Și a pus oamenii să caute în liste pe cei bănuți a nu i fi credincioși și dacă cumva nu mai locuesc în strada (ulița) în care sunt scriși în listă, ci s mutați de acolo, să-i ștergă, ca pe unii despre cari nu se știe dacă mai sunt pe cuprinsul comunei sau a Judecătoriei de care sîn.

Ce-a fost la București? Aci jumătate din locuitori, cei ce nu și au casele lor, se mută ba la Sfântu-George, ba la Sfântu-Dumitru, așa că e foarte mare numărul celor pe cari anul

viitor nu-i mai găsește în strada și la numărul casei unde erau mai nainte. Aci cchi »isteți« ai oamenilor stăpânirii, au purecat bine bine listele, după uliți și cu oameni cunoscători ai vecinilor lor. Și dacă cel mutat era de-al guvernului, îndată era scrisă în listă locuința lui cea nouă, iar de era »legionar« sau măcar bănuț legionar sau simpatizant, — iade!! Și au șters așa din liste în cuprinsul fiecărei Judecătorii, câte 3000—4000 și 5000 de alegători aproape numai legionari! În felul acesta la cele 8 Judecătorii de ocol din București, au »ras« legiunea de 30—40 000 de voturi!

Prin alte orașe din țară, la fel. Prin sate mai puțin, că acolo oamenii nu se mută din casă'n casă în tot anul.

Da, aceste »raderi« nu se făceau, Legiunea avea pe țară cu 150—200.000 de voturi mai mult, adevărat ar fi avut cu vre-o 10 deputați mai mulți.

Păcăleala Nr. 2

Pentru ca Legiunea să nu prindă prea tare, i-a pregătit pedeci de multe feluri, pentru ca trimișii ei să nu se poată vedea cu alegătorii deloc sau numai prea puțin. În acest scop:

deși legea poruncește că »afișele« (tipăriturile de reclamă, de chemare către alegători), nu se cenzurează; guvernul a dat voce de regătorii județene, a se pune peste lege și a cerceta afișele, spunând că numai acelea s pot lipi pe pereți și împărți în popor, cari au fost văzute de Prefectură și aflate că pot merge.

Legea mai spune că afișele electorale, nu e iertat n'ămănu să le rupă de pe pereți, unde au fost lipite. Poliția are chiar să păzască să nu se facă acest lucru (pentru a încungiuura încăerările ce se pot isca între cei ce le rup și cei a căror sunt afișele). Totuși în unele locuri, ca de pildă la Orăștie, și, sigur, și pe aiurea, poliția a dus pe 5—6 legionari cari au fost văzuți lipind afișe legionare, la Poliție, și a luat cu ei »Procese verbale«, spunându le că-i va da în judecată, pentru că au lipit afișe legionare. Iar afișele lor au fost rupte de pe pereți chiar de poliști.

Un astfel de legionar ne-a întrebat dacă se poate ca ei să fie dați în judecată pentru acest lucru? I-s'a spus: N'avea nici o grijă! Să nu i dai d-ta pe ei în judecată pentru că au rupt afișele, călcând prin asta hotărârile legii! Așa va și fi: Poliștii prinși asupra faptului, vor fi dați în judecată de legionari. Dar până una-alta, lumea ce venea în oraș, — nu

putea ceti vre-un afiș legionar, — căci numai cele liberale, cu ciomagul, se răsăfau pe toate zidurile!

Păcăleala Nr. 3

La Suceava (Bucovina) s'a vestit o Adunare legionară pe Joi 9 Dec. Era nainte știut, că vor curge legionarii ca vâlcelele de printre munți, adunându-se în locul dela poale, căci se aflase că merge pentru a cea adunare și părintele Protoieru Ioan Moța dela Orăștie, și senatorul legionar Profesor Ioan Zelea Codreanu, și alții, și va fi o adunare răsunătoare. Dar guvernului asta nu i plăcea. Și, hulpoi bătrâni în trântele electorale de cele cu punerea pedecii, adevărat că nu de luptă dreaptă, — îndată au iscolit mijlocul de a împiedeca pe legionari să meargă în număr mare la Suceava...

Au pus ca zi de împărțire a cărților de alegători prin toate satele ținutului, ziua de Joi 9 Dec! Și au dat de știre: Cei-ce nu și-le ridică în aceasta zi, nu le mai capătă! Inimioșii legionari, ce să facă? De merg la adunare și nu-și scot cartea de alegători, nu pot merge la vot, sau va trebui să alerge D-zeu știe câte zile pe la oraș, să le scoată... Și așa au trebuit să rămână acasă și n'au putut lua parte la Adunarea dela Suceava!

Adunarea a fost totuși foarte reușită. S'au adunat legionari din loc și din jurul mai apropiat, că și și-au putut scoate cărțile mai curând și au alergat la Suceava. Au sosit mai întârziată decum ar fi dorit, — și totuși s'au adunat ca la 1500 de legionari și încă pe atâția simpatizanți și privitori. Dar păcăleala guvernului, a reușit într'atât, că n'a lăsat să aibă loc o adunare de care să se cutremure cetatea ajunsă stup de lidani!

Păcăleala Nr. 4

O strașnică păcăleală a încercat partidul liberal în 11 Dec., după ce a trecut termenul de a se mai depune liste pentru aceste alegeri sau a se mai putea face schimbări în ele:

Strașnicul liberal Profesorul Universitar Anibal Teodorescu, profesor chiar de drept constituțional la Universitatea din București, a înaintat la Comisia electorală Centrală din București, o cerere, ticluită firește cu împreună-lucrarea altor liberali isteți punători de pedeci înaintea altor partide și cu știrea guvernului, — prin care cere Comisiei: să nimicească listele puse de partidul »Totul pentru Țară«, cari au printre candidații lor pe vre unul din cei 5

legionari foști voluntari în războiul din Spania. Aflând luminatul »profesor universitar«, așadar un învățat al țării, că cei ce s'au dus în Spania, »s'au pus în slujba unui stat străin«, fără învoire dela guvern, — și prin aceea și-au perdut cetățenia de Români, și ca atari (nemai fiind ei azi Români sau cetățeni români) nu pot candida în alegeri! Pe a est »temei« (strașnic temeii), marele apărător al drepturilor cetățenești, cere aceea ce cere! În acest fel, era să nimicească listele legiunii din 18 județe, căci în 18 județe se găsește puși câte un nume de al celor 5 legionari foști voluntari în Spania: Gh. Clime, Alex. Cantacuzino, Nicolae Totu, Pr. I. Dumitrescu și Bănică Dobre!

Și a ieșit dl »Profesor« cu »păcăleala« sa, tocmai după-ce vremea pentru punerea de liste, a trecut. Pe cele depuse nimindu le, Legiunea — își ziceau — n'are pe cine mai vota în cele 18 județe!

E, vădit, o foarte istețată viclenie pentru zile de alegeri, — dar pe care nici cei mai îndrăzneți politicieni, n'au cutezat s'o înfăptuiască. Comisia Centrală a respins-o.

Păcăleala Nr. 5

Dacă au bani destui, la orașe iaca ce am mai făcut (de pildă la Cluj): Partidul liberal a arvunit toate automobilele de pe piață pentru Dumineci și sărbători, pe sama sa. Cele multe vor alergeri (au alergări) din sat în sat, iar cele de cari n'aveau nevoie (trebuință), acelea au fost plătite cu 400 lei pe zi ca — să stee acasă!

Proprietarii mașinilor au stat bucuroși acasă, căci acasă mai și câștigau cu umblarea prin oraș, — și le ieșea socoteala foarte bine. Și așa partidele de opoziție n'au mai avut, de săptămâni de zile, mașini de mers pe sate. Au mers cu căruțe încete, sau, ca legionarii, pe jos!

»Păcăleala« No. 6-7-8 și altele, le vom arăta în numărul viitor. — căci în ajunul alegerii și în ziua alegerii au ieșit la iveală altele, tot așa de istețe. Istețe da, dar ca să le fi făcut cinste iscoditorilor nul

Se caută un învățacel

pentru prăvălia

GEORGE BACIU

OR AT, (Jud. Sibiu) care să

aiabă 1—2 cl. liceale și etatea

14—15 ani

Preferiți vor fi cei cu creștere și recomandățiuni de bună purtare

1-3

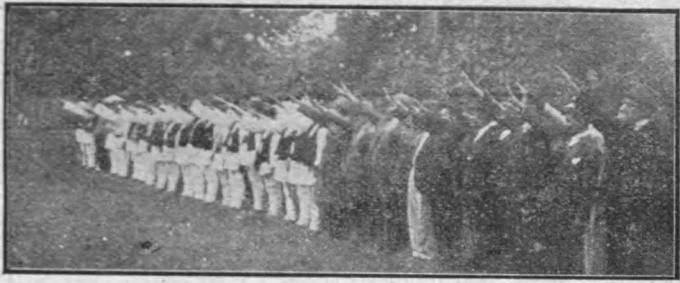
De vânzare

La SEBEȘ (Alba) e de vânzare PĂMÂNT ARĂTOR ȘI FANAT ÎN partea de hotar »Ruzga Arin«. Vânzătorii: GH. LAZAR 1—2 m. brutar în Tg. Mureș

HARNICIA LEGIONARA

Casă ridicată din temelie și dăruită văduvei preotese Leontina Gheorghiu din Șoșdia (Bănat), rămasă în mare mizerie prin moartea soțului său, având și un copil bolnav. Legionarii din plasa Gătaia și din jur, au luat hotărârea de bun creștin, în frunte cu șeful județan prof. Const. Stolcănescu, și i-au zidit și dăruit casa. A fost sfințită în Aug. a acestui an. Păr. P. Bohanciu, șeful de plasă, a sfințit-o, laudând după vrednicie pe legionari.

Sedința culturilor de Plasă a Săliștei (jud. Sibiu). După sedință: raportul sărbătoresc, cu citarea celor morți și — Jur!

Credincioșii legionari din GEOAGIU DE JOS (Suseni), jud. Hunedoarei, au zidit în 1936 și au sfințit-o în 1937 o prea folositoare fântână la margine de drum, spre hotar, pentru bielele obștești. Au ridicat lângă ea și o frumoasă cruce, care să aducă tututor trecătorilor aminte de D-zeu...

Legionarii din Roman (Moldova), în jurul scumpei Troițe ce au ridicat din prisosul iubirii lor de Hristos.

Troița ridicată de Legionari lângă biserica veche din Telciu (jud. Năsău)

Inițioși legionari din Brănești (jud. Dâmbovița) cari au lucrat impunătorul monument de aci, în mijloc cu d. I. Ionescu, indemnătorul lucrării.

Măiastra Troiță ridicată de legionari în Berivoli-mari (j. Făgăraș).

Știri politice

TĂTĂRESCU CONTRA MANIU

Întâiul Ministru Tătărescu a vorbit la 10 Dec. seara la Radio despre politica guvernului, — în ajunul alegerilor. În acea vorbire ascultată în toată țara, a răspuns și la vorbirea dlui Iuliu Maniu, care l criticase aspru pe dl Tătărescu. Întâiul Ministru în răspunsul său a fost foarte aprins și a sfârșit să facă pe ascultători să creadă, că politica mai păgubitoare pentru țară n'a făcut nici un guvern, ca aceea a guvernului Maniu. La chiar a menționat pe dl Maniu, pentru că asmuțea la neîncredere, și la ură, pe partizanii săi împotriva locului, de care n'ar trebui să se atingă nimenea. A spus că dl Maniu trebuie să se plece legilor și rânduelilor țării că de n'o face de voce, o va face de nevoie!

Dl Maniu îi dă răspunsul într-o vorbire din nainte de alegeri. Vom arăta ce i-a răspuns.

Deocamdată atât: E încordare foarte mare, lipsă ca pept la pept, între dl Maniu și Președintele guvernului.

PATIMĂ RĂU SFĂȘUITOARE

Partidul Național țărănesc a vrut să țină Duminică în 9 Decembrie o adunare mare în București, în sala „Marna”. Dar abia se așezase lumea, umplând sala, și se deschisese adunarea, — când cineva a spart o „bombă” cu gazuri înecătoare în sală umplând-o de aer rău și otrăvitor, — încât n'a mai putut găsi nimenea nimic și lumea abia a putut ieși din sală, și s'a scapat de sufoare. Național țărăniștii spun că bomba a aruncat o polișia din indemnul cutărilor mai mari ai săi, — alții că chiar un național țărănișt a aruncat-o, pentru a face de ocară guvernului, căci asupra lui cade ponoșul.

E foarte de osândit așa un fapt.

Lumea ieșind din sală, s'a dus, rău urias, pe străzi până la clubul partidului național țărănesc, urde frunțușii, în cap cu dl Maniu, au vorbit mult timp aceea ce i ar li spus în sală. Faptul a înveșinat și mai mult pe național țărăniștii la ură împotriva guvernului.

Vrednicii legionari din Borca (jud. Neamț), mândri lângă fântâna zidită de ei.

Legionarii din Vinjului de jos (jud. Alba), — făcând să răsară florile și vole bună, pe urma muncii lor.

Cât ne-au cucerit străinii țara

O fală a Țării Românești era, până la război, orașul Craiova, cu ținutul lui: Oltenia, știută ca aproape curat românească. În Craiova era o plăcere să mergi. Nu vedeai decât negustori români, maestri români, advocați români. Simțai că ești în Țara Românească.

După război însă, coborând din Basarabia și Bucovina, peste Moldova în jos, puhoiul apelor turburi tot vine încet-încet la vale și se revarsă și asupra ținuturilor cari erau mândria noastră.

Așa, de pildă, din Craiova vestește un suflet de Român îndurerat, că — s'a sfârșit și cu faima acestui oraș oltenesc! Azi și el e pe un sfert, ba pe a treia parte, copleșit, și în 10—20 de ani va fi înecat de valul străinismului, așa ca și orașele Muntene și Moldovene. Iacă dovada:

În vreme ce nainte de război, ba și după război câțiva ani, în Craiova nu se găseau decât 4—5 negustori evrei, și cu alți streini la un loc 20—30, — astăzi dintre cele 1565 de firme (case de negoț și meserii), sunt 453 streine, între cari 265 evreiești. Mai adăugând că alte 128 de firme sunt ale unor streini ce stau în țară cu pasaport, ei fiind cetățeni ai altor țări, și trăiesc aci cu meseriile lor numai vremelnice, — căci, vezi Doamne, nu se găsesc Români să le țină locul, — iată că are mândra noastră Craiova, aproape 600 de firme streine, și numai restul de 960 mai sunt românești și nu-

mărul românilor tot scade și al străinilor tot crește.

Iacă pentru ce trebuie să strigăm cu toții alarma asupra viitorului nostru ca neam în Țara noastră! Și pentru ca să luptăm să ne deede D-zeu (și D-zeu ni-o dă dacă vrem noi!) o stăpânire românească de cea mai de dreapta, care n'ar mai suferi aceste primejduri a viitorului copiilor noștri!

Că la Craiova, ca la Craiova. E rău, dar mai trăiesc și Români în viața economică negustorească. Dar pe aiurea e rău de tot. De pildă prin Moldova. Uf! Mai bine să nu cercetezi și să nu știi!

La Bacău sunt 814 firme (întreprinderi negustorești, de meserii și de alte feluri), dintre cari 611 sunt evreiești, 23 de alte nații și numai 170 românești.

La Bârlad din 482 firme, 340 sunt evreiești, 40 de alte nații streine și numai 102 românești.

La Botoșani, din 931 de firme: 782 sunt evreiești, 49 alte nații și românești — 100.

În Cernăuți, care încă se spune că-i oraș românesc, sunt 1811 firme, dintre cari: 1726 evreiești, 37 alte nații, — iar românești, ne este și rușine să spunem câte sunt — 48...

Acum marele rost al negoțului legionar care se începu în București. Mai nou puse picorul în Moldova, și va pași mai departe în țară. Ce nu fac guvernele „ocupate” cu alte treburi ale stălpitorilor politici, o vom face noi!

Ajutați-ne, Români înțelegători!

V AZUTA IN CHIPURI

Neostrejiți legionari din Chiuză (jud. Someș), la munca de îndiguire a râului, pentru a nu mai face stricăciuni prin răvârșirile sale cele mari.

Crucea dela Ticera, ridicată de legionarii de acolo.

Poartă la cimitir, lucrată de vrednicii legionari d'n Renghet (jud. Hunedoarei), cari au pus și cimitirul în frumoasă rânduială.

Iubiții de D-zeu legionari din Bichigi (judet. Năsăud) la sfințirea sfintei Troițe ce au ridicat pentru sufletele celor iubiți ai lor.

ISTEȚIMI RUSEȘTI..

Am greșit că le-am zis „rusești”, când de fapt sunt jidovești. Și jidanii și-au pus toate puterile să și arate tot „faențu” (darul lor dela Iehova) de a face stricăciuni stăpânirii lui Hristos pe pământ.

Iaca o pildă: din chiar orașul Leningrad (fostul Petrog ad al Țarilor), se dă de știre, că un avion comunist, zburând asupra orașului Bologoje, a „scăpat”, ca din întâmplare, câteva bombe nimicitoare tocmai de asupra bisericii orașului. Și, „din întâmplare”, bomba a lovit biserica, și a îngropat sub dărâmurile ei 15 credincioși, cari se aflau în biserică, printre cari și preotul și slujitorii altarului. — Guvernul, la care s'au plâns unii parohieni cărora le-a fost milă de nenorocitul preot și de slujitorii și credincioșii lui, — l-a răspuns, că cei de pe avion au fost cu totul „nevinovați”.

Legionarii din Viștea de jos, dau raportul după sfințirea fântânii și Troiței legionare (18 April 1937).

La Craiova harnicii legionari au refăcut și pus în bunăstare o fântână foarte de folos obștei, dar care era demult în ruină. — Iată-i pe cei ce au lucrat-o, în mijloc cu șeful lor.

DE TOATE

DARUL UNUI BOER INDIAN

Un cap al unui ființ din India, un Maharadja foarte bogat, a primit imblământul unei fabrici de automobile, să i facă un automobil ca nealțiul pe lume: tot din aur! Acolo unde altul pune fer, el să pună aur. Doar osiile și lăuntrul bufucilor roșilor, unde e frecarea cea mare, să rămâie de oțel, căci aurul fiind metal moale, s'ar roade prea repede. Și într-o zi a intrat în curtea palatului său și i s'a oprit năntea treptelor minunatei automobile de aur, frumoase de la soare te puteai uita, dar la dânsul ba.

Și a călătorit Maharadja de câteva ori cu automobilul cel singur în țară pe glob, de se opra lumea pe loc și își întorcea capul după el.

Dar trecând așa lucruri prin lume, din mijlocul aurului și a pernelor de mătăasă, Maharadja a văzut în jur de sine, prin saie și prin colibi, atâtea oameni năcăjiți, atâtea lipsuri și atâtea boale, încât într-o zi el simți că în inima lui se rupe ceva, se prefăcea ceva: Nu mai are bucurie de binele mult al său pentru care parcă mereu îl muscă mizeria celor mulți din jurul său. Parcă vede ochii lor uitându-se cu jind în urma lui, parcă aude glasul înălțat al sufletelor lor, și gândurile lui, și parcă și din cer se îndreapă spre el chemări tainice... Și omul se simțea oarecum muștrat pentru că prea nu aude și nu prinde în inima sa aceste chemări de sus și de jos.

Și de curând a luat-o hotărâre frumoasă: Să și topească tot aurul din automobilul său cel lăptos lăsând să se pună la locul lui fier și oțel, — iar din prețul uriaș al acelui aur: să zidească un Spital, în care toți bolnavii nevoiași ai ființului peste care se întinde puterea lui, să fie înușiți și lecuiți fără nici o plăță.

Și azi ochii lumii, cari erau îndreptați cu jind și înțunecași asupra aurului din acest automobil, privesc senini

și voloși și mulțumind prin voloșia lor, spre Maharadja, pe care îl văd mult mai frumos ca mai nănt, și pare că văd că, dacă azi nu mai are automobile, — are inimă de aur!

AȘA TREC MULTE PE LUME...

În Olanda, la un țărm de mare pe care oamenii altor vremi îl găsiră foarte potrivit ca stație de corăbii de război, s'a zdit un orașel „de porți” (stație de corăbii) Helvedslu'g. Și orașelul a crescut și a ajuns la înflorire, căci se asezaseră în el mulțime de ofițeri și soldați și deregători, și cu ei negustori și tot felul de lume care și căuta și își găsea aci un rost.

Dar nănt cu 60 de ani, s'a deschis în altă parte un mare canal, legând orașul conducător (capitala) Rotterdam cu marea, așa că deregătorii militare mai mari, începură a se dori și a se și trage spre capitala țării. Și de atunci soarele orașului Helvedslu'g începu a pări Azi se mută în capitală o deregătoare, mână alta. Întăriturile militare cari înconjurau orașul și făceau temut țărmul mării aci, — își perdură și ele prețul în urma înaintării vremii, mai ales de când avioanele își pot zvări de sus bombele de nu te mai lerește nici un zid sau fort pământesc. Umarea fie că orașul fu pe rând părăsit de armată, mai rămânând aci doar o mică garnizoană pentru buna pază. Se împuștară și negustorii și meseriași, nemai având pentru cine sta aci, — și azi înfloritoarea cetate militară, e un culb de case părăsite, pusii, — de poși cumpara în ea orice palat cu prețul unei uși a lui de pe vremuri... Așa întoarce Dumnezeu roata pentru multe lucruri și așezări omenești.

A nu-ți răbda sărăcia, este un lucru de rușine; — a nu ști s'o gonești prin muncă, este un lucru de mai mare rușine.

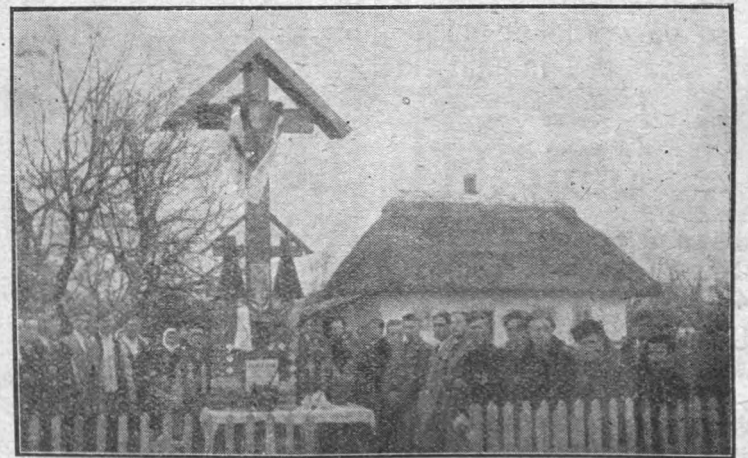
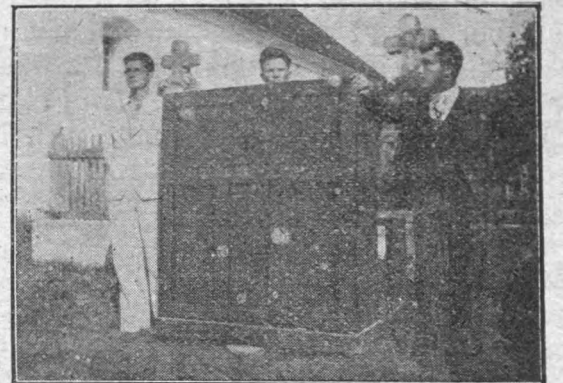
Ungurii își numără anii

Un scriitor ungar, văzând cum îi merge neamului său acum după război, — că cei din afară nu se grăbesc să vie acasă, ba nici nu se doresc, — deși sunt doar așa de mulți unguri prin a te țări (numai în America trăesc cam un milion și jumătate), e căzut pe gânduri asupra viitorului nației sale acesteia. Iar mai ținând samă și de faptul, că nașterile se tot împușinează, învățatul ungar, un profesor, face o socoteală ciudată: El spune că mergând tot așa înainte, neamul unguresc peste 600 de ani se va stinge de tot!

Asta chiar așa n'are să fie, dar va fi într'un timp ceva mai lung.

Am fi doritori a ști, că oare noi Românii stăm mai bine? Oficiul de statistică al Țării ne-ar putea lămurii. Să cerceteze cum stăm cu nașterile față de cazurile de moarte, ale noastre ale Românilor. Că de sporit, la noi știm că țara sporește ca număr de locuitori, dar mare teamă avem, că sporul e aproape tot al străinilor... Și atunci nu prea putem vorbi de sus despre Unguri...

Harnicii legionari din Simeria Veche (jud. Hunedoarei), au lucrat o sirană pentru sf. lor biserică. Se văd aci lângă ea.

Bine simțitorii legionari din com. Marșenița jud. Hotin, — în jurul măreței troițe ridicate de ei întru pomenirea camaradului lor drag George Grigori, ucis de comuniști în Aug. 1936. Duiosae suflete dovedesc acești scumpi fraji ai noștri din încercata Basarabie.

Foarte harnicii legionari din Nucet (jud. Sibiu) fotografiați, după muncă, pe drumul construit de ei cu mare trudă.

O, Neam Român!

O, Neam român, de viață veche,
Coborător dela Romani,
In tine sunt virtuți alese
Strânse prin jertfa-atâtor ani.

O, Neam român, plin de credință,
Numai prin cruce ai trăit;
Crucea te-a scos din suferință,
Prin cruce tu ai biruit.

O, Neam român, plin de tărie,
Multe urgii ai înfruntat;
Au fost și vor ca să mai fie,
Dar una după alta cad.

O, Neam român, plin de vigoare,
Tu nu știi că ce este teama,
Oricine a vrut să te doboare,
El singur frânt și-a făcut seama.

O, Neam român, eu am credința,
Că tu în veci vei birui!
Ori cine-ar vrea să-ți iee viața,
El va muri, Tu vei trăi!

Aldea Isofache.

CINE ARE DREPTATE?

Ce voește și ce însemnează „Totul Pentru Tară”...

Un profesor din Bucovina, mare potrivnic partidului »Totul pentru Tară«, le spunea țărănilor, pentru a-i depărta de Legiune și a-l atrage către sine:

— Nu vedeți voi, frații mei țărani, că la acest partid și numele e o grozăvie. Iși zice »Totul pentru Tară«, prin ce își arată întregul său gând. Adecă, el vrea să iee tot dela voi și să-l dea Țării, — dar vouă ce vă rămâne? Voi din ce să trăiți?

Unii țărani mai-mai să creadă, alții dădeau din cap și zâmbeau.

Dar nu peste mult le-a răspuns un fruntaș legionar, trecând pe unde profesorul celalalt călcase:

— Bine, frați țărani și camarazi legionari, le-a zis acesta. Dar tare se înșală cel ce vă crede pe voi țărani, așa de înguști la

mente, ca să vă păcălească el cu vorba aceea sfătoasă. Eu însă cred, că voi țărani știți ce este »Țara«. Țara sunteți voi toți, țărani și cu cei ce trăiesc printre voi și cu voi. Când dară noi zicem: »Totul pentru Tară«, înțelegem: Totul pentru voi, pentru mulțimea de țărani, cari voi sunteți puterea Țării, — pe când ei, zic: Totul pentru mine și pentru Partidul meu!

Asta-i deosebirea între voi și ei. Noi nu vom lua dela voi, cei lipsiți ca și noi, ci dela cei ce pe nedrept, au prea mult și au ajuns la acest prea mult, pe nemuncite. De acolo se va lua, prin lege și după dreptate, prin dările altfel împărțite decât azi, încât acele dări să facă dreptatea care azi nu este!..

Senatorii Legiunii

Iată numele candidaților pentru SENAT puși de Legiune în 47 de județe:

BUCUREȘTI: Dr. Gerota Dumitru, profesor universitar, Ignat Mihail, general, Traian Brăileanu, profesor universitar. Nic. Bolintianu, comerciant Buc.(Obor).

JUD. ILFOV: I. Nispeanu, Racovița Mihail, general, fost comandant al Jandarmeriei, Constantin Popescu, fost magistrat, Inspectorul comerțului legionar.

J. ALBA: Dan Rădulescu, profesor universitar.

ARAD: Ioan Moța, profesor, Mihail Manolescu, profesor universitar, Ion Zelea Codreanu, profesor.

ARGES: Dominic Ionescu, preot.

BACĂU: Eugen Chirnoagă, prof. universitar, Iosif Frollo, profesor.

BAIA: Ion Butnariu.

BIHOR: George Pantazi, profesor universitar, N. Bășila, profesor, Maior Viad Spătaru.

BOTOȘANI: Andrei Mihail, profesor.

BRĂILA: Ion Nispeanu profesor.

CAHUL: General Racovița Mihail, fost comandant al Jandarmeriei.

CALIACRA: Colonel Constantin Bolintineanu.

CARAȘ: Alexandru Ventonică, Const. Zoopa, profesor.

CÂMPULUNG (Bucovina): Vasile Iasinschi.

CERNĂUȚI: Traian Brăileanu, profesor universitar, Const. Zoopa, profesor.

CLUJ: Dr. Gerota Dumitru, profesor universitar.

CONSTANȚA: Virgil Ionescu, inginer.

COVURLUI: Grigore Forju, profesor.

DOLJ: General Ignat Mihail, Mihail Berlescu, fost ministru, Traian Brăileanu, profesor universitar, A nos Horațiu Pop.

DOROHOL: Grigore Forju, profesor.

HUNEDOARA: Constantin Dona, general, fost inspector general al pregătirii premilitare, Dominic Ionescu, preot,

Dan Rădulescu, profesor universitar.

IALOMIȚA: Ion Ilescu.

IAȘI: Amos Horațiu Pop, Partenie Malei, preot Mureș.

ISMAIL: Spiru Pecele, invalid de război.

MEHEDINȚI: I. Nispeanu prof. Danilescu, preot.

NĂSAUJ: Ignat Mihail general.

NEAMȚ: Misail Manolescu, profesor universitar.

PRAHOVA: General Racovița Mihail, fost comandant al Jandarmeriei, Dan Rădulescu, profesor universitar, V. Moga.

PUTNA: Mihail Manolescu profesor universitar.

RĂDĂUȚI: Colonel Șt. fan Zăvoianu, Alex. Ventonică.

R. SĂRAT: Aristotel Gheorghiu.

DOMAN: Iosif Frollo, prof.

ROMANAȚI: Ștefan Bosie, fost inspector general zoo tehnic.

SATU-MARE: Horia Ig'roșanu, sculptor.

SEVERIN: Dr. Gerota Dumitru, profesor universitar, Co. Ila Ciurești.

SOMEȘ: Frigore Forju, profesor, Colonel Cristodulo Emanuel, cavalier al ordinului „Mihailu Viteazul”.

SIBIU: Spiru Pecell, mare mutilat de război.

STOROJINET: Gh. Frășiță.

SOCEAVA: Vasile Iasinschi.

TECUCI: Gheorghe Potolea, ofițer invalid din șarja dela Prunaru.

IE. EORMAN: Ioan N. Negreșu, inginer, Ion Diaconescu, ziarist.

TIGHINA: Colonel Paul Cambraneanu.

TURDA: Constantin Popescu, Inspectorul comerțului legonar.

TUFOVA: Liviu Lințea, decanul baroului Caraș.

VĂLCEA: Mihail Berlescu, fost ministru.

VLASÇA: Maior Tudor Nicolae, invalid de război, Gh. Frășiță.

Iată iubii legionarii Conducerea Partidului a pus candidații și la Senat în acele județe, unde știe că are bun sprijin și în oamenii în vârstă peste 40 de ani. A dat adecă priet — **TINERILOR MAI BĂTRĂNI**, sau mai bine spus: bătrânilor cu inimă tinere, să arate și ei căji sunt și unde sunt, — ca să-i știe toată legiunea și să-i ridice pălăria în fața lor, ca a celor pe cari anii peste 40 nu i-au „îmbătrănit” cu inima și cu gândul, ci s'în rând cu cei tineri, de ani dar bătrâni cu judecata și înțelepciunea!

Italia a părăsit Liga Națiunilor

Anglia mai pregăti lumii politice un fapt de care — nu se prea bucură:

De curând un deputat englez a întrebat guvernul cum stă lucrul cu stăpânirea Italiei asupra Abisiniei?

Și Ministrul de Externe a răspuns, în numele guvernului, că Anglia recunoaște pe Regele Italiei ca Rege, dar nu și ca Împărat al Abisiniei...

Acest fapt a supărat pe guvernul italian, care, ca răspuns, a dat de știre că părăsește „Liga Națiunilor”, a unirea de diplomați ai atâtor țări, în cari însă Anglia are conducerea, și o conduce așa, că mai curând risipește decât adună țările și popoarele.

Veste bună literară

Ion I. Moța, pe când era încă student tiner, abia de 21 ani, cunoscând planurile cele mari și ascunse ale evreilor de a-și supune loruși tot pământul și toate popoarele, planuri înșirate de el în cartea zisă:

PROTOCOALELE ÎNTELEPTILOR SIONULUI

care ar putea fi mai drept boleză: „*Protocoloalele ȘAR-LAIANILOR Sionului*”, — pentru a deștepta pe Români, ca să vadă primejdia ce i paște din partea neamului ce urmează „criză” din acele Protocoloale, — le-a tradus din franțuzește în românește, după lucrarea învățatului și bine credinciosului francez Roger Lambelin.

Știind însă, că acele Protocoloale destăinuitoare, scrise în ziceri uneori tainice, alteori încurcate, — poate cu voia, — vor fi cam greu pricepute de ceilalți români, traducătorul a rugat pe doi buni cunosători ai stărilor din țara noastră, pe dnl: Profesor **I. Cătușeanu** dela Universitatea din Cluj și pe dl avocat **Emil B. D. Vasiliu**, pe atunci tot din Cluj, cunoscători amândoi ca luptători împotriva evreilor cufropitoare, — ca, pe lângă aie sale însemnări, să ia cu lașcă cele 24 de Capitole în câte e împărțită cartea, arătând cari anume din prorociile evreiești s'au împlinit la felurile popoare? Să arate deosebit: *Ce s'a împlinit din acele planuri violente evreiești, la neamul românesc în țara lui?*, — căci atunci Români, văzând primejdia ce i paște, se vor trezi mai repede, și se vor ridica la apărare!

Cei doi domni au primit cu plăcere învatarea tânărului student, dornic de deșteptarea Româniilor prin spărirea acestel cărți, — și i-au înțeles: dl Prof. Cătușeanu 12 Capitole, dl adv. Vasiliu alte 12 Capitole.

Invitare la abonare

Numerosi ceilalți cari au în mâinile lor de sfintele sărbători această foale, sunt rugați a o cere cu luare aminte, și văzând care e gândul și sufletul dela cari pornește: a unor oameni cu credință și dreptă judecată, față de neamul nostru prea nelndreptățit de străini în casa sa, să se hoărăscă a ține în anul ce vine, la casa lor această îndrumătoare credincioasă a lor, — abonând o, ca să le vie regulat. Dar la lupta mare în care stăm și care încă lungă și grea va fi, până să ne mântuim neamul și să i ridicăm pe scaunul de singur domn în casa lui, — ne trebuie: luptătorii mulți: *toți Români din Tară!* Și, durere, nu toți înțeleg încă însemnătatea acestei lupte, în slujba căreia stă această foale!

„LIBERTATEA” a fost dintru începuturile ei, foale a țărânilor române, soră a fiecărui plugar și muncitor român, — și când zicem „muncitori”, înțelegem și pe muncitorul cu brațele, în câmp, în atelier, în fabrică, dar și pe muncitorul cu capul, în școală, în biserică, în cancelariile slujbelor de obște, — peste tot locul. Căci toți sunt „muncitori”, fie că lucrează cu brațele, sau cu încordarea minții. Și toate aceste feluri de muncă, numai așa sunt cu adevărat roditoare pentru neam și țară, dacă nu legătură între ele, toate spre aceeași țintă înaintând: spre norocul și mulțumirea TUTUROR fiilor neamului românesc, și a celor de jos, ca și a celor mai de sus.

Această foale, luminează cât mai bine pe ceilalți săi asupra rosturilor vieții, și i face să înțeleagă cele ce se petrec în jurul lor, jos în popor, ca și mai sus în straturile cărturarilor și învățaților țării sau al lumii.

„Libertatea” te face să ajung — plugar luminat, meseriaș înțeleptor a toate în viața de obște, muncitor cuminte, om cu credință bună către neam și țară, te face — Român adevărat!

— De aceea, după ce ai citit o, irate ceilalți, îmbrăo și la altul care n'a avut-o, n'o cunoaște, și pune-l la inimă să între și el în rândul abonaților acestei foi.

Prețul e așa de mic, încât o poate abona și omul cel mai subțirel la pungă, sau măcar înovărășindu se cu un vecin ori prieten al său, anume:

Pe un an — — — Lei 120.
Pe jumătate an — — — 60.
Pe 3 luni — — — 30.

În foala de față găsiți mandatele postale spărite, pentru trimsul banilor.

Nu ai de scris pe mandat, decât suma ce trimiți iar — mai jos numele trimițătorului, apoi pe „cupon” (color) scrii curat adresa sau adresele pe care să vie foaia. Dați numele scris foarte curat, cîteș, apoi comuna (raionul), oficiul de poștă de care se ține și județul.

— Fac bine cei ce se înțeleg și pun banii pe un singur mandat postal, scriind pe cuponul lui adresele, — sau, pe o curea poate e și mai bine, dacă cer ca lor, la 3, 4, 5 înși dintr'un sat, să le meargă foaia pe o singură adresă, z unuia dintre ei, având a și-o lua ceilalți dela cel ce o primește.

— În numerii viitorii după Anul nou vom tipări cu numele în foaie pe cei mai zeloși și ai legonari cari ni au căștigat 3—4 sau mai multe abonamente noi în satul sau comuna lor.

Dați-ne prije, mai ales voi tinerii și înimosii noștri frați, — a vă putea lăuda, ca bine înțelegători ai acestei chemări, ca înțelegși și harnici semănători de lumină bună, în poporul nostru!

CĂRȚI LEGIONARE

cari fac podoaba bibliotecii fiecărui cărturar, — mai ales legionar :

1. „Pentru Legionari”, de C. Z. Codreanu —	Lei 150.
Aceeași carte ediție populară (pe hârtie mai ieftină), — cu numai —	60.
2. „Cranii de lemn” de Ionel I. Moța —	75.
3. „Insemnări de pe Front” de Nicolae Toșu —	35.
4. „Crez și generație”, de Vasile Marin —	70.
5. „Crucificații”, de Bănică Dobre —	35.
6. „Cea mai mare jertfă legionară”, de Prof. I. Dumitrescu-Borșa —	60.
7. „Pentru Hristos”, de Al. Cantacuzino —	5.
8. „Cum suntem”, de Al. Cantacuzino —	12.
9. „Românul de mânc și Românismul nostru”, de Al. Cantacuzino —	10.
10. „Testamentul lui Ionel I. Moța” —	5.
11. „Prezent” (ilustrat) de I. I. Moța —	20.
12. „Căpitanul”, de Dr. Ioan Banea —	30.
13. „Cărticica șelului de cub” —	20.
14. „Mișcarea legionară și muncitorimea”, de Tr. Harseni —	5.
15. „Mișcarea legionară și Tărănimea”, de Tr. Harseni —	5.
16. „Tineretul și politica externă”, de Mihail Polihroniade —	5.
17. „Tără”, poem de Ar. Cotruș —	10.
18. „Carte de cântec” (legionare, puze pe note) —	20.
19. „Cântecul eroilor „Moța și Marin” —	5.
20. „Românismul nostru”, de Al. Cantacuzino —	7.
21. „Între lumea legionară și lumea comunistă”, de Al. Cantacuzino —	25.
22. „Vremuri de restriște”, teatru de Corneliu Georgescu —	15.
23. Cum trebuie înțeleasă „dreptatea socială”?, de G. D. Orșoveanu —	5.
24. „Din lumea legionară”, de V. Puiu Gârnicianu —	5.
25. Naționalismul „partidelor” —	5.
26. „Cartea Căpitanilor”, de E. Bernea —	30.
27. „Statul și comunitatea morală”, de Prof. Tr. Brăileanu —	25.
28. „Femeea și eroismul spiritual”, de Prof. Radu GYR —	15.
29. „Moța și Marin în lumea scrisului”, de I. Turcan —	5.
30. „Rânduri către generația noastră”, de Dr. Ioan Banea —	5.

Pușe sub tipar :

„Protocoloalele înțeleptilor (ai Șarlatanilor) Sionului, trad. de Ion I. Moța, (anunțată deosebit).

Va urma în Ian. Febr. 1938 Volumul I. din „Viața lui Ionel Moța”, scrisă de Ion Moța tatăl. Lucrare cu bogate și luminoase amănunte din viața lui Ionel.

Și alte și alte cărți scrise de legionari, se pregătesc și răsar mereu.

Avem bucuria a arăta celor noștri și prin lista de sus, că în sânul Legunii se înalță mulți scriitori cu mare har dela Dzeu. Ei împu ztare și revistic cu scrisese lor pline de duh și de lumină, iar o parte dintre ei, începesc cărți, mai mari sau mai mici, cari fac cinste nu numai Legunii, ci literaturii românești peste tot! Câteva pilde:

— Di Nicolae Toșu, comandantul legionar plin de dar de scris, — a scos a doua oră de sub tipar cartea d-sale „Insemnări de pe Front” cu amintiri de pe frontul din Spania, în care descrie mișcărilor peripeșile, greutățile, ca și bucuriile prin cari au trecut ei, cei 7 legionari întrași, din fragere de inimă eroică, în cumplitul război.

La fel de prețioase cărți au scris: Părintele I. Dumitrescu, Al. Cantacuzino, Bănică Dobre, — apoi alți legionari, ca și cărțile înșirate mai sus.

— O lucrare foarte prețioasă este cartea de versuri „Culburi de lumină” scrisă de di Valeriu Cărdu, un șiner plin de primde 29 de poezii cu cuprins din înțelesurile sufletului românesc al zilelor noastre. Le zice: „Culburi de lumină”, versuri de reculegere, închirare, cinstire și legământ, pentru Sfânta Ierihă a marilor comandanți ai învierii: Ion I. Moța și Vasile Marin. — Și toate porziile pline de dragoste de neam, de doriri de mărte a neamului și ducere la biruință! Cele mai multe grăesc despre plugari și muncitori, pe ei conducându-i pe căile lupta legionară. Iubește pe legionari, însuși fiind un brav legionar și adeseori îi cântă pe ei și pe Căpitan, în cutare vers. Căntă și ceștii cărțile cu suflet legionar!

Calendarul Libertății pe 1938

este gata

ȘI A ÎNCEPUT TRIMITEREA LUI!

Se trimite pe rând, după cum au venit cererile!

Cele pentru cari au sosit bani înainte, se expediază mai întâi.

O putem spune acum cu mândrie; e cel mai frumos din're toate Calendarele tipărite în acest an în toată țara! Vor fi ele altele mai bogate în fol, mai pline de chipuri cât vreînice de a fi privite, cât prea multe n-ave d n i ce (câci cred că învățătura pe care s'o lee celorlți din ele, este a privi trupuri goale și îndemnatore la desfrâu), dar Calendarul „Libertății” e însuși întrupător al duhului nou, curat și sănătos în toate privințele, legionar. Iată câteva amănunte despre el:

1. Coperta (învelitoarea) e de o frumuseță rară, care e mai presus de a tuturor Calendarelor celor mai închipuite pe înălțarea lor. Coperta noastră e o bucată de Cer, din a cărui înălțime privește, de sus, din colșul stâng, marele paznic ceresc, Arhanghelul Mihail, cu sabia de foc în mână, gata să lovească asupra păcătoșilor. Din colșul drept, ca dintr'o cunună de nori, privesc, blânzi și senini — spre noi, cei doi învățăcei ai Arhanghelului — cari pe ei urmându-i, plecat'au pe drumul care i-a înălțat la cer: Moța și Marin, umbriți de stânga Cruce carea și ridică brațele sfirșitoare peste ei...

— Iar la mijlocul paginii, ca o pecete nestemată stărând de două funde (panfilici) cari coboară dela cele două icoane de sus, strălucește aurit „mășșorul”: Majadahonda.. 13 Ianuarie 1937.. E această copertă o icoană din cele mai atrăgătoare, care își oprește mereu ochii asupra ei, prea mult plăcându-le. E de pus în ramă pe perete, nu de lăsat învelitoare de calendar.

Iar cuprinsul Calendarului, e la fel de vrednic a fi văzut:

1. Partea calendaristică bine îngrijită cu toate datele trebuitoare, apoi cu povești economice, mersul vremii și cu „Poruncă legionară” la fiecare lună: Sunt îndrumările înlocuite de Ion I. Moța în Calendarul din anul trecut, bune a fi repetate mereu pentru dragii lui legionari.

2. Insemnarea întâmplărilor mari din anul 1937, cu privire asupra celor mai însemnate, petrecute în țară și încolo în lumea mare.

3. Partea literară (de petrecere și învățătură): Întâi o mișcătoare istorioară scrisă de di Nicolae Toșu, despre „Condelul termecat” adus de dsa din Spania, condelul cu care scrie azi istorisirile d-sale pline de duh și de frumusețe.

Capitolul doi: Oglinda bogată a muncii legionare ziditoare de Cămine, de biserici, de case pentru săraci, reparare de biserici, săoare de fântâni, ridicare de Troife. — și celelalte lucrări grele, îndepinșite cu mână le lor, începând cu Căminul mare legionar dela Iași, și sfârșind cu zidirea măreață a Sedlului dela București! E o foarte grăitoare înșirare a lucrării legionare, care de care mai frumoasă, mai cu rost. Vezi în acest capitol ca într'o oglindă toată hărnicia legionară.

Capitolul 3: O strălucită lecție pentru economii noștri, arătând cum un harnic preot din județul Hunedoarel, a ajuns, după abia zece ani de

muncă, la aceea, că 3 jugăre de pământ, să și plătească fiecare întreg prețul lor în fiecare an, proprietarului, prin rodul ce i adu. E ca și cum în tot anul și er fi vândut cu preț bun cele 3 jugăre (hectare) și totuși ele să i rămână și mai deapate!

Încolo: Cefiri alese, cinstite și de suflet ziditoare.

Apoi: Tărgurile din toată țara, puze pe ziele pe cari cad, fără greșeli.

E un Calendar de mare folos în casa fiecărui Român.

Cei cari v'ți cumpărat un Calendar pe 1938 — nu vă codiți a cumpăra și pe al „Libertății”, căci bucurie mare veți avea de el.

Cei ce trimiteți bani de abonament la „Libertatea”, fie pe trecut, fie pe viitor, adăugați și prețul pentru 1—2 sau mai multe „Calendare ale Libertății” pe 1938, și vi se vor trimite îndată!

Prețul Calendarului e, pentru cine cumpără unul: Lei 15 și i se trimite franco (posta plătită), acasă. Dar pentru acesta (unu sau două) trimis simplu francat prin poștă, nu luăm răspundere că ajunge la mână adresatului și nu se răfăcește.

Cel ce dorește ca să i se trimiță calendarul „recomandat” (când posta răspunde, de el și nu se poate perde), adaugă 10 lei peste preț, pentru taxa de recomandare. De o cere 3—4—5, taxa de recomandare e fol numai 10 lei, pentru toate la un loc.

Celor ce trimiți bani pentru cel puțin 6 calendare, le trimitem recomandat, fără taxa peste preț.

Cel ce plătesc cel puțin 10 calendare, le primesc cu preț redus de 12 lei (exemplarul și li-se trimite francat (posta plătită)). Aceștora le merge ca colet (pacheți) postal. Să grăbească a-l scoate dela poștă, căci după 3 zile plătesc taxa de păstrare în poștă.

Comandanții judeșeni, de plasă, șefii de cuburi, pot cere, și fără a trimite banii înainte, — și li se trimiți, având a le plăti după vânzare. Dar comandanții de plasă și de cuburi, la cerere să și alături legitimația că se găsesc în această încredere în Legiune.

Rugăm stăruitor pe abonații noștri să binevoiască a se pune turând cu plata abonamentului.

RĂZBOIUL între Japonia și China

curge cu înverșunare. Chinezii au primit ca comandant peste armatele lor, pe Generalul Blücher, din armata comunistă rusească.

Având în vedere că și armele și avioanele, sunt toate ale Rușilor, trimise acolo cu aceleași gânduri vrășmașe ca și în Spania, — putem spune că azi războiul în China se dă între Rusia comunistă și Japonia. Chinezii sunt numai brațe și picioare (unori brațe de lemn și picioare de — fugă). Dar cât pot, Chinezii se țin și ei, căci se încred în armele acelea noi și minunate, ce le dă vecinul Rusu...

Totuși Japonezii au ajuns la orașul capitală (cu scaunul de domnie și conducere) al Chinei, care e Nanking, — din care guvernul chinez a și fugit. A lăsat armate multe să-l mai apere.

Și aci Japonezii au lupte grele, — ca naționaliștii spanioli la Madrid. Ei lovesc din afară, vrășmașul apărut de ziduri. De aceea luptele pentru izgonirea Chinezilor din Nanking, sunt foarte sângeroase. Se vor sfârși însă tot cu izgonirea Chinezilor.

Țineți sama:

Scrisorile prin cari cereți foi, ca și banii ce-i trimiteți pentru foi, cereri de schimbare de adresă, tot ce privește plata sau trimțterea foilor, să le adresați așa :

Admin.

„Libertatea” (I. Moța)

București I.

C. Victoriei 63

Pentru ce voii să se scrie în foaie, chipuri legionare dorite a fi pușe în foaie, trimiteți scrisorile la:

Redacția „Libertatea” (j. Hunedoara) Orăștie

căci la Orăștie numai se scrie foaia, dar socotelile se țin la București, de familia lui Ionel Moța.

Păpusa rea, nu vrea să bea cafea?

— Mămica spune totdeauna, că trebuie să fii cuminte și să bei cafea, dacă vrei să te faci mare și tare. Ține, bea frumos și dacă mai vrei, spune-o! Tăticul încă zice adesea către mămica: „Mai dă-mi o ceașcă de cafea, din Kathreiner și Franck, mi place atât de mult!

Din alte țări

Ne tot plângem că la noi e rău. Dar cei ce au prilej a călători prin alte țări, nu prea sunt de părerea asta. Ei se întorc acasă spunându-ne, că pe acolo e și mai rău. Până ai de mâncare, nu e foarte rău. Și nouă, țără agricolă cu bogat rod din pământul țării, tot ne dă Dumnezeu pânea cea de toate zilele. E rău de țările „industriale”, în cari o mare parte de locuitori trăesc din lucrarea în mine (de cărbuni, de fer, de aur) sau în fabrici, — dacă marfa acelorora nu se caută și lucrătorii nu găsesc de lucru. Țăranul venind de la lucru său din câmp, își aduce acasă porumb (cucuruz) pe care-l îninde pe podul casei, sau grâu pe care-l pune în hambar. Și când nu mai are de lucru, coboară porumb sau grâu din pod și macină și se hrănește. Dar lucrătorul nu poate aduce acasă cărbunele din mină, nici roțile din fabrică și când nu mai are de lucru, să roadă la acelea.

De aceea se plâng țările industriale de numărul șomerilor lor (a oamenilor fără de lucru) și le fac griji, căci acolo om fără lucru, înșamnă care rabdă de foame. Și cineva trebuie să le poarte de grijă. Și i tot numără și tot chibzuesc asupra felului cum să-i ajute.

În unele țări numărul șomerilor e foarte mare. De pildă o numărătoare arată că în Anglia au sporit șomerii (au rămas fără de lucru) într-o singură lună, cu peste 51.000, ajungând în luna trecută la 1 milion și 500.000, — cari fac guvernului destulă grijă, — căci statul englez dă ajutoare șomerilor sau le caută de lucru și le dă, dacă are unde.

Asemenea sunt foarte mulți șomeri în America. De-o vreme mai avuseră de lucru, căci umblau fabricite prezăbind țările pentru război. Dar acum și magaziile armatelor sunt cam pline, și lucrul scade, și atunci șomerii sporesc de nou.

Doamne Ție-ți mulțumim, că la noi nu e așa. O fi bucata de pâne a săracului la noi cam mică, dar tot o are.

A apărut a V-a mie din
Liga Națiunilor

Ideatul, vicliile și primejdia ei

de:

ION I. MOȚA

Prețul 10 lei. Pentru comenzi a se adresa d-lui Ing. Smărăndescu str. Gutenberg 3. București

NOUȚĂȚI

LEGIONARIII DIN GHE-LAR (jud. Hunedoara) au un gând bun: Vor să zidească, din cărămidă și crez, — așa cum frumos își fâlmăcesc dorința și credința, — o Casă pe sama scriitorilor români. Ajute-le Dumnezeu.

AM PUS MULTE CHIPURI în foala de față — totuși prea puține față de câte ni s'au trimis. Rugăm pe cei cari mai așteaptă publicare, să fie cu răbdare, căci în numărul ilustrat ce vom da pentru Ianuarie, — le vom face loc și acelora.

CEI DIN URMA 2 PREOȚII EVANGHELICI DIN RUSIA, — au fost și ei uciși... Trăiau în Rusia încă după război 192 de preoți evanghelici (germani), pentru cele vreo 2 milioane de credincioși ai lor risipiți în împărăția moscovită.

Decând țara căzu pe mâna mișelilor cu pericuni, care se ruse pe stîrpirea preoților, au fost uciși pe rând și preoții evanghelici germani, încât în timpul din urmă nu mai trăiau decât 2 înși!

În luna asta Decembrie, au fost împușcați și acești din urmă 2 preoți, sub bănuțală că nu s' destul de credincioși jdanului din fruntea țării. Așa azi cele 2 milioane de germani evanghelici din Rusia, nu mai au nici un preot.

45.000. — Iată numărul la care a ajuns să se lipărească „Libertatea”. E dovada cea mai viuă despre aceea, că scrisorile ei merg la înima țăranilor și muncitorilor români creștini, pentru cari e scrisă.

— Indemnăm pe cei cari o cumpără cu numărul, SĂ ȘI O ABONEZE, ca să le meargă foala de adreptul pe numele lor, acasă.

Așa cumpărându-o cu numărul, odată cumperi, odată nu. Uneori vrei s'o cumperi că ai auzit că are ceva știri interesante, dar când mergi la Librărie sau la chioșc, — nu o mai are, s'a trezuit.

Cel mai cuminte lucru e, a o abona, să-ți vie acasă. Nu perzi legătura între scrisorile ei. Te slănuiești cu ea regulat, ca cu o prietenă în fic care Dumnezeu.

INDREPTARE. În pag. 3 coloana 2, șirul 21 numărat de sus, citește: „Vezi Căpitane ce ne făcuși? De ce NU l'ai chemat”, etc.

MARE NENOROCIRE DE TREN s'a întâmplat între Predeal și Timiș zilele trecute. Un tren de marfă, lung de 48 vagoane, între cari 17 erau cisterne pline cu petrol. — Sărindu-i o parte de vagoane de pe șine — din vina unui acar care a mutat acul naște de a trece tot trenul, — 3 vagoane cu petrol răsturnându se, au luat foc. De la ele focul s'a întins la pădurea de alături. Pomplierii din Brașov venind în grabă, abia au putut scăpa pădurea, oprind focul.

NU MAI PRIMIȚI BANII DE 5 LEI, cei cu chipul drăgușului „Rege” Mihai pe ei, — căci așa e hotărârea guvernului, că numai până la

sfârșitul lui Decembrie a acestui an, mai sunt socotiți de bani bani.

ȚI PLACE NUMĂRUL DE FAȚĂ AL „LIBERTĂȚII”?

Impodobit cu atâtea vederi cari oglindesc hărnicia legionară în chipuri, — numărul de față al „Libertății”, va plăcea tuturor celorlor.

De aceea iacă veste bună le dăm pentru anul viitor:

Fiind că chipurile nu ies bine pe hârtia de gazetă obisnuită, ci numai pe hârtie bună, lucie, ca cea de față, — care e însă mult mai scumpă, — conducerea folii a hotărât a aduce în anul viitor jertfa, de a da un număr pe lună, tot pe hârtie de aceasta fină, și a pune în acel număr, ca în cel de față, vederile despre munca harnică legionară. La sfârșitul fiecărui luni, vom da un număr ca acesta, ilustrat, frumos.

Alegerile pătate cu sânge

Avem părerea de rău a încreșta pe acest răboi, că și aceste alegeri au fost pătate cu sânge.

La Siret (Bucovina) dl N. Robu ținea o adunare. O ceată de ascultători de altă părere, auzindu-l cum hulește Legiunea și pe legionari, s'au ridicat cu zgomot împotriva vorbitorului. S'a iscat tulburare. D. Robu a luat atunci o pușcă de vânatoare ce avea în automobilul de lângă sine (lucru cu totul oprit de lege, de-a umbla cu arma în alegeri) și a tras odată peste mulțime. Mulțimea s'a aprins. A sărit om pe om. Un legionar **Mihai Turcan**, absolvent al școlii de conducător tehnici, a fost omorât. Alții doi legionari greu răniți. — Tot așa greu rănit d. **Nichifor Robu**, Nic. Moldovan și încă câțiva.

— La Săveni (jud. Ialomița) la adunarea legionară, primarul satului, liberal, cercând să împedecă adunarea cu jandarmii, s'a iscat o încăerare în care primarul a omorât pe săteanul legionar **Potolea**, tată a 4 copii. — Preotul **Ionnescu**, avocatul **Călinescu** și alți legionari, bătuți și greu răniți.

— Tânărul legionar **Radu Berea** din Petrești (jud. Gorj) a fost crunt bătut cu patul puștii de jandarmi în 13 Dec. încât e în spital în afară de sine.

Și altele, ce vor mai ieși la iveală până la alegere.

Ce păcate strigătoare la cer, că în alegeri se mestecă ura sălbatecă la rău sfătuitoare!

SEMNE. Un mare vas de război englez, a fost naște cu câteva luni de zile scos din rândul vaselor și dus la șantier (fabrică) spre reparare. A fost reparat, încât se credea că e bun de tot. Dar când s'a

Il pură în mișcare, iaca o nouă „gărăză”: s'a aflat o gaură prin care venea apă la mașini. A trebuit oprit de nou, spre reparare. Dar comandantul și ofițerul stau ulmiți, că asta de unde s'a vie? căci e netiresc ce se petrece. Se pare că o mână vrășmașe de comunisti se află printre marinari. Și asta face ofițerilor mari căutări de cap...

„BUNA VESTIRE” ziarul cu mare suflet românesc și bun sprijinitor al Legunii, — a făcut chemare către ceilalți săi cel bine înțelegători, să i vină în ajutor, dându-i un împrumut de un milion lei, pe care-l va înapoia cu omenie la timp potrivit.

N'au trecut 3 săptămâni de la deschiderea listei de subscriere și i au venit sute de răspunsuri frumoase, cu împrumuturi de 1.000, 2.000, 3-4-5.000 lei, încât ziarul a fost ajutat în nevoia sa frecventă.

E și acesta un semn de ce suflă nobile, de Dumnezeu luminate, viază în legionari. Nu s'a așii egoiști (trăind numai pentru sine) lacom pe ficare bănuț sau șgarțel în fața cererilor vecinului și creștinului. Ne bucurăm de dovada despre frumosul suflet legionar, pe care l'a scos la iveală și istoria asta a împrumutului pentru „Buna Vestire”.

DOCTORI FALȘI CĂȚI VREI. În București s'a mai descoperit un lucru „fain”: un oarecare **Manevici**, neam de al lui Marmorosch Blank se rusesse așa de bine în Ministerul Sănătății, încât numai jdanul care nu voia, nu se făcea „Doctor”. — Fiindcă medicina, școala înaltă de pregătire doctori, care învățătură multă și grea, Manevici trimitea liniile de legea lui să asculte o școală ușoară de științe doctoricească, cam atâta cât învăță la noi o moașă, și întors acasă cu o „diplomă” de acolo, îi „trecea” diploma prin instanța ce e așezat în Ministerul Sănătății pentru cercetarea diplomelor streine, și domniile de acolo o aflau „bună”, dădeau și ei norocosului „doctor” cu știință de moașă, document că e doctor în toată forma, și omul își începea meseria... Câte unul nici nu se mai ostenea să aducă macar o jucărie de aceea de diplomă din străinătate, că l'urgea jupânul Manevici „doctor” aci pe loc, dându-i o diplomă deplină, nouă noușă.

Și se scrie că în 10 ani de când își deprinde acest negoț care l'a adus bogăție mare, d. Manevici a umplut țara cu peste 1000 de „doctori” nedoctori, cari repede s'au așezat în scaune de medici pe la Căile Ferate, pe la Asigurările Sociale, sau medici de plasă, și ferice de bolnavii cari le cad pe mână.

Așa de adânc duc stricăciunea acesti oameni fără Dumnezeu pe acolo, pe unde pot străbate. Și, durere, că ei străbat peste tot locul, până și în Ministerul de care e vorba.

INDREPTAREA SCUM PIREA ZAHĂRULUI? Fabricite au scumpli, naște cu o lună, zahărul cu 3 lei la kilogram. De ce? Pentru-că, au spus conducătorii lor, că economii au scumpli SFECLA (din care se fabrică zahărul) S'a cercetat și s'a aflat, că acela, așadar țăranii cultivatori de sfeclă, au scumpli sfecla cu 50 BANI la atâta câtă se cere

pentru a face din ea 1 kilogram de zahăr. Bine, dar pentru asta să s'umpești d fa cu 3 lei kilogramul de zahăr? E o păcătoșenie că guvernul îngăduie acest jaf în punga curii păcătorilor de zahăr. Dacă i ar da drum liber, am căpăta zahăr cu 6-7 lei. Punând și valoarea statului, l'am avea, să zicem, cu 16-17 Lei, dar n'ar fi ca azi 34!

„DE CE CRED IN BIRUINȚA MISCĂRII LEGIONARE?”

Această întrebare a pus-o ziarul „Buna Vestire” celortoților săi. Și primește minunate răspunsuri.

Cel dintâi și par-că mai greu prin tot cuvântul său și prin marea sa credință, — a fost a dlui Profesor Universitar **Dr. Sextil Pușcariu** din Cluj.

Vom face celortoților noștri plăcerea de a le arăta articolul.

A APĂRUT

„Bucătăria Românească” carte de bucate, plină de cele mai îngrijite rețete pentru tot felul de mâncări, de la cele mai fine până la cele mai simple, — foarte bună îndrumătoare în bucătărie și pentru casă bogată și pentru cea săracă. S'risă de d-na

LUCREȚIA DR. OPREANU

Profesoară de gospodărie la Liceul „Regina Maria”, Cluj.

Se poate comanda la autoară: Cluj str. Vulcan 8. Prețu 80 lei plus porto.

POSTA REDACTIEI

Dsate **VLAICU George**, Rastolița. Am primit înștiințarea d-tale că ai abonat foaia noastră, Sănătate. S'legte-te a aduce și pe alții în șir.

Dsate **BOILA C-tin**, Mediaș. Am primit Mulțumim, dar fiindcă cuprinde laude pentru noi dela foaie, nu o putem publica. O păstrăm însă cu plăcere între scrisorile noastre bune.

Ds. vād. **Maria Dan**, Caransebeș. — Am trimis scrisoarea d-tale la gazeta bisericească „Lumina Sătenilor” din Sibiu. O să-ți vină foaia care te va întări în credința d-tale bună.

— **MULTORA.** Mulți ne scriu câte ceva și nu pun la urmă sau în cap DATA când au scris. Dacă nu avem răgaz a o ceti îndată, scrisoarea se pune la cele cari așteaptă cetire și deslegare. Când o vei, nu știi DE CAND e scrisă și se mai potrivește așa întârziată ori nu? Astfel de scrisori se dau de-o parte.

— Scrisorile scrise cu creionul (ceruza) rămân necetite! N'avem răgaz să ghicim cele scrise așa.

Ciorapi trainici

pentru băbași, pentru femei, lucrăși bine pentru copii, de lână, de ață și de litor, foarte trainici, — pregătește atelierul de tricotați „Progresul” a dlui **George Moroni** d'n **LUPEȘI** (jud. Hunedoara) Tot așa ciorapi foarte trainici pentru vânători, turiști, sportiști, apoi steteri și mănuiși. Prețuri foarte reduse. Adresați-vă cu toată încrederea, că e măestru cinsii român și creștin. Adresa: Atelierul „Progresul” G. Moroni, Lupeni (jud. Hunedoara).

Se caută

Un impiegat (scriitor) la Notariatul ZAM, pl. Iia (j. Hunedoara), în post sistemizat.

Cererile se pot adresa Notariatului imediat.